

ПЛѢВЕНСКИ

Г Л А С Ъ

(Бившъ в. »Недѣля«).

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

Б. „Плѣвенски Гласъ“, ще излиза всѣка Сѣбота. Абонаментъ за година 6 лева, за половина 4 лева, а 3 мѣсеца 2 лева. За въ странство 10 лева. За правителствени и частни обявления, на всѣка дума по 3 ст. ако повече отъ три пѣти—по споразумѣние. На първа страница на дума по 10 ст. Редакцията и администрацията се помѣщава въ писатницето на адвоката г. Ив. Ив. Доковъ. Всичко, което се отнася до вѣстника, като: пари, писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испраща до администрацията на вѣстника въ г. Плѣвентъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ ако бѣдѣтъ платени. Единъ брой 15 ст.

Интересно.

Малко употребяванъ вилисинедъ, здравъ съ нови гуми, Английска система, продава се. Желаящитѣ да го купятъ, да се огнесътъ до администрацията на в. »Плѣв. Гласъ«.

Списъкъ.

На доброволнитѣ пожертвования за построяване паметникъ въ г. Плѣвентъ, на падналитѣ войници въ Срѣб. Българ. война прѣзъ 1835 год.

Отъминалия брой събрани 906 лева.

Симеонъ & Илия Стаменови 5 л. Юсеинъ Каловъ 10 ст. Христо П. Воденчаровъ 1 л. Георги Димитровъ 1 л. В. П. Мандовъ 2 л. Т. Мянковъ (с. Комарово) 2 л. П. Х. Кротковъ 2 л. Т. Славовъ 1 л. Ив. Недевъ & Трифоновъ 2 л. П. С. Гатевъ 1 л. Н. Христовъ 2 л. Петръ Вл. 1 л. П. С. Пандровъ 50 ст. Св. Барендилья Н. Георгиевъ 1 л. Т. И. Кузмановъ 4 л. И. Осиковски 2 л. И. Кръстевъ 2 л. Парашева Н. Хинчевъ 2 л. Ст. Тодоровъ 1 л. Н. М. Мрѣвковъ 2 л. П. Ганчевъ 1 л. Ангонъ Петковъ 5 л. Дин. Ивановъ 2 л. Ц. С. Цѣловъ 50 ст. И. Н. Кочумовски 50 ст. И. Л. Крушовски 5 л. Левтеровъ Цонко 3 л. К. Яковъ 30 ст. И. Цановъ 50 ст. Хр. Кировъ 1 л. Хр. Д. Табаковъ 1 л. Войчиновъ 1 л. Г. Карапановъ 1 л. Р. Ванчевъ 1 л. И. Д. Коларовъ 1 л. Ст. и Георги Савови 3 л. И. Х. Гайдаровъ 1 л. 50 ст. Х. Л. Костовъ 20 л. Х. Бояджиевъ 6 л. К. П. Дерекъвъ 10 л. Т. Дойчиновъ 10 л. Буши Петровъ 10 л.

Всичко 1025 л. 90 ст.

Слѣдва.

Нашитѣ дружества.

Смѣшни работи ставатъ у насъ наистене. Прѣди три и повече години у насъ почна да функционира осигурителното дружество „България“ и като привелигирано всѣкой прибѣгна къмъ него. Правителство, общини, комиссии, които имаха имоти всички се осигориха на него. Благодарение на тази морална и материална поддръжка на правителството, акциитѣ на туй дружество, достигнахъ до твърдѣ голѣма стойностъ, което радваше всѣкого. Чуждитѣ дружества пропаднаха, тѣ ликвидираха. Но, българитѣ освѣнъ че сж предприемчиви, но-тѣхната прѣдприемчивостъ надминава всѣка граница, тѣ сж и завистливи. Ако това нѣщо го казваме, ние мислимъ да исповѣдаме една истена, която по добрѣ е да си я исповѣдаме отъ колкото да я таймъ. Конкуренция. Слѣдъ като се видѣ, че акциитѣ на „България“ сж добрѣ, изникнаха нови дружества: „Балканъ“, слѣдъ него „Отечество“ и защо всичко това, три дружества, на едно население отъ три мили

она, когато рискуватъ да си опропасть капиталитѣ въ единъ късъ срокъ? Не сме да не виждаме, какъ у насъ никнатъ всѣвъзможни фабрики за шаякъ, Габрово, Трявна, Сливенъ и др. сж образецъ на българска завистъ. Тѣ се конкуриратъ и тази безкапитална конкуренция е достигнала до самоунищожение. Нето една отъ тѣзи фабрики, за жалость, не ни е донела нѣщо солидно, нѣщо просно, хубаво което да заслужва порота, която ние даваме за една работа, въ която за съжаление, нищо българско нѣма. Нашитѣ едновременни хубави шаяци, се превърнахъ въ чистъ дришелъ. Поглѣднете тѣзи наши любители на българската индустрия, които искатъ сърдечно да поддръжатъ идеята на икономическото дружество, съ паритѣ си ставатъ посмѣшище. Така сме ние въ всѣко прѣдприятие. Защо ни сж прочие три български осигурителни дружества? Какво толкова ще осигуряваме? Не смѣтаме ли, че имаме още нѣколко други чужди като: Фениксъ, Невюркъ и пр., които работятъ много по вече и ни конкуритатъ. Щомъ у насъ излѣже ново, и ние се спущаме като орли, и се отхвърляме отъ първото ако и да сме биле осигорени на друго, защото било по износно, безъ обаче да смѣтаме, че ние плащаме съ това двойно ако и премията да е съ едно или половина по малка отъ първоосигореното. Не пресмѣтаме, че има първоначално канцеларски разноски, марки, табли и др. не смѣтаме, че ако сме минали нѣкой и друга годинка, губиме правото на бесплатна премия, а отиваме на новото по всѣка вѣроятностъ, отъ завистъ или ако не отъ това, то отъ глупавото желание да вземемъ нова табличка! Какъ напимѣръ бѣхте казали, ако нашата община, която си е осигурила прѣди три години всичкитѣ градски имущества и е плащала рѣдно прѣмиитѣ, сега прѣстанеше и се преосигор. на „Балканъ“ или „Отечество“, да положимъ 1 0/0 по малко отъ колкото е била по напимѣръ на България, ще ли спечели нѣщо отъ това. Нищо. Тя ще изгуби, а ще спечели само агента нѣколко дѣсятки лева и повече нищо. За да бждемъ по убѣдителни ще наведемъ единъ нагледенъ примѣръ, който ще увѣри вѣрваме и най голѣмия

скептикъ. Да положимъ, че общината е плащала всѣка годишната си премия по 500 л. за двадесетъ къса имущества. Дружеството „Балканъ“ или „Отечество“ казватъ, че тѣ могатъ ги осигури за 450 лева слѣдователно ще спечели общината 50 лева. Вѣрно. Но не се ли смѣта, че за да се осигори единъ имотъ, освѣнъ прѣмията, трѣбватъ първата година повече отъ 12 лева канцеларски табли, и др. които пресмѣтнати двадесетъ къса надминуватъ повече отъ 200 лева и то въ третата година, а при първото щеше да се ползува общината съ бесплатната седмогодишната, каквото се губи вече?

За да се вѣрва, че тукъ държавата или общината, ще има нѣкаква облага е мимисливо, защото, както е могло да стане новото прѣусигуряване съ 50 л. по долѣ годишно, а да се плаща на агента около стотина, така и въ, а друга нѣкоя злополучна година, може би да се яви друго дружество съ по малка премия, или другъ кметъ или съставъ, който да има на рѣка нѣкакво агенство отъ дружеството Балканъ, Отечество, България, фениксъ или друго каквото щете го кажете, и да поиска не на третата, както е поискалъ да направи нашия г. кметъ, но на първата още година. И какво всичко отъ това може да излѣже? Икономия. Но такава не е за общественна облага, а за лична; защото трѣбова да бждемъ отъ тѣзи грамотни смѣтачи, които едновременно си даваха скромното миѣние, че ако се направило онова жалко читалищно здание, което днесъ се продава, щяло да дава чистъ приходъ, повече отъ 16000 лева! Това е една финансова смѣтка, това е едно таква доброжелателство, което може да роди главата, за съжаление, само на нашето *разсукано* общество и на нашата невежа интелегенция, която е допустнала хора да правятъ смѣтки, безъ чорбаджията както българена се изразява. Ето кадѣ се крие нашата завистъ, ето кадѣ ние трѣбовало да търсимъ цѣръ, да лѣкуваме раната, която е почнала да гангрениава, и която глѣда да ни завърже и рѣцетѣ и очитѣ, за да може по смѣло по рѣшително да пребира резултатитѣ отъ нашия трудъ. Ето гдѣ трѣбова нашата интелегенция да

гльда, а не да си вади очитѣ, трѣбова да размисли не само за личнитѣ свой области, но поне малко и за общото добро, да гуди прѣграда на лошитѣ замисли, съ които явно се злоупотрѣбява съ общото достояние подѣ прѣдлогъ на фиктивна икономия. Само по начина на задруженото дѣйствие, само съ общото презрѣние онѣзи, които се трудятъ по край общественото си положение да ся затвърдятъ и да богатеятъ съ легъ трудъ, можемъ до-до онзи пунктъ, гдѣто честното и непорочното трѣбова да стои. Колкото у насъ завистьта се увеличава подѣ прѣдлогъ на конкуренция, толкова ния се самоубиваме, защото губимъ куражъ, губимъ желанието на усъвършенствование онова, което сме желали да усъвършенствуваме. Ще се повърнемъ пакъ по този въпросъ.

Съдебноправни бѣлѣжки.

* * *

Извѣстно е, че изпълнителното производство е единъ отъ най-лошо уреденитѣ институти въ нашия граждански процесъ. Праздникитѣ сж доста много, както въ това производство, така и въ закона за съдебнитѣ пристави, а като туримъ напакъ и не съвсѣмъ достатъчната подготовка на повечето отъ лицата, които завеждатъ изпълнителното производство у насъ, тогава ще разберемъ, защо е сто пкти по-лесно да спечелите едно дѣло въ съдъ, отколкото да приведете въ изпълнение рѣшението по това дѣло. Прѣвъ безбройни митарства е длъженъ да мине нещастния взыскателъ и сума пари трѣбова да потроши, догдѣ пожне това, що е посѣялъ, а много пкти и съвсѣмъ на сухо остава, защото на недобросъвѣстний длъжникъ се е дало врѣме да укрие имота си. Но за сега оставяме на страна тия общи размисления и се ограничаваме съ отбѣлѣзването на една праздника, на видѣ нищожна, но въ дѣйствителностъ доста важна, благодарение на която взыскателитѣ въ цѣлата наша държава губятъ ежегод-

но до стотина хиляди лева за права Бога. Думата ни е за разноскитѣ по вземанието на изпълнителния листъ по едно съдебно рѣшение или опрѣдѣление. Знаино е, че изпълнителния листъ се издава отъ съдилищата по особенна молба, която трѣбва да бжде писменна, ако се подава въ общитѣ съдилища, ако ли се подава въ мирово съдилище, тя може да бжде и устна. Впрочемъ нашитѣ мирови съдилища изискватъ непремѣнно съ писменна молба да се иска изпълнителний листъ, като съ това още повече усложняватъ мировото съдопроизводство, което въ интереса на бързото правораздаване трѣбова да бжде по предимство устно, а не писменно, макаръ да може споредъ закона дори искова молба да се подава въ мировия съдъ устно. Но въ много ли мирови съдилища ще намерите книга за записване устнитѣ искови молби и изобщо устнитѣ молби?

Ние сме увѣрени, че и да срѣцнете нѣкъдѣ такава книга, то ще я на мѣрите цѣла съ чисти листе. Кой знае, коя е причината, гдѣто прѣдписанията на членове 23 и 24 отъ Гражданското Съдопроизводство оставатъ мъртва буква! Или мировитѣ съдилища твърдѣ не поощряватъ хората въ устно подаване на молби, или пъкъ не е въ интереса на прошеносецитѣ и адвокатитѣ да откриятъ на клиентитѣ си съществуването на споменатитѣ двѣ законоположения. А може би и едното, и другото. Но както и дае, а писменната молба за искание изпълнителенъ листъ струва пари: единъ левъ или 50 ст. трѣбова да се дадатъ за гербови марки, спорѣдъ това въ общитѣ ли съдилища се подава молбата, или въ мировитѣ, а освѣнъ това струва пари и трудътъ за подписването ѝ. А вземанието на самия изпълнителенъ листъ ето колко струва: ако той се издава отъ общитѣ съдилища, трѣбова да се облѣпи съ гербова марка отъ единъ левъ и при това се плаща канцеларско мито 1 левъ и 40 ст., ако ли се взема отъ мировитѣ съдилища, то се облѣпва съ гербова мар-

ка отъ 50 ст и се събира същото канцеларско мито. На кратко казано, по вземанието на единъ изпълнителенъ листъ отъ общитѣ съдилища хазната събира 3 лева и 40 ст., а по вземанието на такъвъ листъ отъ мировитѣ съдилища, тя взема 2 лева и 40 ст. Възможно е по нѣкога да се иска изпълнителенъ листъ отъ общитѣ съдилища устно, но то сж рѣдки случаи, напр., при допущанието предварително изпълнение на рѣшението, по молба на заинтересованата страна, съдътъ може едновременно да постанови и за издаването на изпълнителния листъ. Пита се сега грѣшни пари ли сж тия 3 лева и 40 ст. или 2 лева и 40 ст., които взема хазната отъ взыскателя по издаването на единъ изпълнителенъ листъ та да не се изискватъ отъ длъжника? До колкото ни е извѣстно, въ изпълнителнитѣ листове, издавани за въ полза на хазната, съдилищата обикновено постановяватъ за събиране отъ длъжника и разноскитѣ по издаването на самитѣ листове, когато частния взыскателъ безвъзвратно трѣбова да прави същитѣ разноски. Защо така? Ако помолите съдебний приставъ да събере отъ длъжника и разноскитѣ по вземанието на изпълнителния листъ, той ви отговаря че не може да направи това, защото не пишело за това нѣщо въ самия изпълнителенъ листъ. Ако ли помолите съда при произнасяние на рѣшението да осъди страната и на разноскитѣ по вземание на изпълнителния листъ, молбата ви не се взема въ внимание. Какъ да се разрѣши тая дилема? Ако отворимъ гражданското съдопроизводство, то въ отдѣла за изпълнителното производство не ще намѣримъ законоположение, което на право да предписва, че и разноскитѣ по вземанието на изпълнителний листъ трѣбова да се изискватъ отъ длъжника. Обаче ако вземемъ прѣдъ видъ чл. 845 отъ този законъ, въ който е казано, мѣжду другото, че *всичкитѣ* разноски по изпълнението се взематъ отъ онова лице, противъ което се е привеж-

ПОДЛИСТНИКЪ

Изъ въспоминанията на единъ живописецъ по бойнитѣ полета.*)

Прѣведено отъ В. Робертовичъ

Слѣдва отъ брой № . . .

Това сж били резултатитѣ на послѣднитѣ безбройни, повторявши се възстания на Му-сулманитѣ, които сж живѣяли въ онѣзи страни, — възстания, за които въ Европа почти никой не е знаялъ нищо; нѣ прѣвъ врѣмето на които, може би, 15 до 20 милиони Китайци, Манджури, Солонци, Сибоси и Калмуци бѣхъ избити отъ племената: Дунганци и Таракчинци, като ги съспахъ до изчезвание. — Възстанието на Таипинцитѣ, което е избухнало приблизително въ същото врѣме и въ южний Китай, унищожи още по много народи, може би 20—25 милиони д. ж. и, може да се каже безъ всѣко прѣувеличение, че въ единъ 20 годишенъ промежуткъ, сж били истрѣбени въ Китай

отъ различни Монголски племена, които образуватъ населението на тая Държава 40 — 50 милиони д. ж. — Двѣ въспоминания, двѣ неистрити въспоминания ми сж останали въ памятьта отъ посѣщението на тѣзи мѣстности: една малка колекция (сбирка) отъ Китайски, човѣчески черепа и признанието на факта, че въ наши врѣмена, човѣцитѣ, макаръ че, дѣйствително, тѣ не се издватъ вече единъ другий, нѣ, при все това, тѣ се исколватъ, се застрѣлватъ, се избиватъ съ същата свирѣпостъ и съ същото убѣждение за достолюбието и за справедливостъта на дѣлото ся, както въ прѣдидущитѣ така нарѣчени, варварски врѣмена. — Едно внимателно испитвание на черепната си колекция ма е убѣдило, че устройството на черепа се промѣнява прѣвъ течение на врѣмето, прѣвъ течение на вѣковетѣ. — Горната, черепна часть, която е извърѣдно отклонна и низка у Монголи-

тѣ, расте право на горѣ и въобще въ обьема си; същеврѣменно челюститѣ и зхбитѣ ставатъ по малки; рхцетѣ и краката ставатъ така също доста забѣлжително по малки.

Понеже съ това костенно промѣнявание, цѣлата човѣческа организация трѣбова непремѣнно да се измѣни, става, слѣдователно, досата ясно, че животната часть на тази организация отстѣпва прѣдъ интелектуалната часть. —

Трѣбова да приемами безусловно, че това промѣнявание ще стане, въ течение на врѣмето, постоянно по забѣлжително и по забѣлжително; и, когато, най сѣтнѣ, човѣческата организация ще се приспособи прилично къмъ мирния, интелектуаленъ животъ, тогава, само тогава, можемъ да се надѣваме, че постепенното промѣняюще се и поправително човѣчество (така постепенно, защото коститѣ не се промѣняватъ) ще достигне къмъ разрѣшение-

дало въ изпълнение рѣшението и ако повикаме на помощ логическото тълкувание на тази законодателна норма, то не можемъ да дойдемъ до друго заключение, освѣнъ до това, че съдебний приставъ служебно трѣбва да събира разноснитѣ по взимание на изпълнителнитѣ листове И наистина, не може да се иска отъ съда да прѣдвижда въ рѣшението, си по едно дѣло и разноснитѣ по вземание на изпълнителний листъ, защото той може да прѣдвиди само *направенитѣ* отъ странитѣ разноси, а не и бжджитѣ раноски, които може да послѣдватъ, а може и да не послѣдватъ. Освѣнъ това съдътъ, спорѣдъ закона, може да присъжда само *съдебнитѣ* разноси направени по водение на дѣлото, защото съ издаването на едно рѣшение или опрѣдѣление искового, частното или охранителното производство се завършватъ, и постъпва съвсемъ друго производство изпълнителното. Разноснитѣ по вземание изпълнителенъ листъ не сж съдебни разноси, и заради това съдътъ не може да ги прѣдвижда въ рѣшението си. Тия разноси трѣбва да се събиратъ отъ изпълнителната власть, защото тѣ сж *исрвнитѣ* разноси които трѣбва да направи вискателя, когато пристава доде допривѣждане въ изпълнение на едно съдебно рѣшение или опрѣдѣление.

За да не губятъ у насъ вискателитѣ ежегодно до стотина хиляди лева и повече, желателно е или да послѣдватъ отъ надлѣжното мѣсто едно авторитетно разяснение на чл. 845 отъ Гражданското Сждопроизводство по повдигнатия отъ насъ въпросъ, или пъкъ нѣкои отъ адвокатитѣ които мислятъ за интереситѣ на своитѣ клиенти да се потъжатъ срѣщу несъбиранието отъ съдебний приставъ разноснитѣ по нѣкой изпълнителенъ листъ и ние сме увѣрени, че още първата съдебна инстанция ще се произнесе, че изпълнителната власть е длѣжна служебно да събира и разноснитѣ по вземание изпълнителнитѣ листове, както това прави

то на въпроситѣ, които се разрѣшаватъ по настоящемъ, по единъ истинский, варварский начинъ. —

Помѣжду тѣзи въпроси, първо мѣсто занимаванео споримо слѣдния: „*Правото на живота*“, който не е разрѣшенъ по настоящемъ, нѣ право да кажемъ: той е едвамъ въ едно право разцѣвявание. — Колко пкти хората се сж опитвали да замѣнятъ настоящия, социаленъ, жизненъ строй съ находящитѣ си сили и способности — къмъ тѣзи опити се отнасятъ законодателската и религийтѣ — нѣ, резултатитѣ, въ сравнение съ пожертванитѣ до сега напругвания, сж още доста маловажни и още сега властува въ обществото варварския законъ: „*Око за око*“, *зѣбъ за зѣбъ*“. За да получимъ по хубави резултати трѣбва да чакаме чакъ до промѣняването на чловѣческата организация; нѣ до туй врѣме, атавизма ще запази силната и чистата си стойностъ. —

съдебний приставъ съ стойността на призовкитѣ, които той издава, и съ другитѣ разноси по изпълнението. Ние просто не можемъ да се начудимъ, какъ до днесъ не се е намерилъ човекъ, който да се оплаче срѣщу подобно едно неправилно дѣйствие на изпълнителната власть у насъ. Но по добръ е кжсно да се изцѣли една празнина отъ колкото да се остави тя вѣчно да зѣе.

По прѣподаването историята и географията въ нашитѣ класни училища.

Всѣки му е извѣстно, че изучаването на историята въ нашитѣ класни училища, а има сжщо и въ гимназитѣ, въ днешно врѣме е тѣсно свързана съ Географията, като науки поестественни, изучаването на които е свържано съ еднаква участь и почни иднакви общи недостатаци. Начинътъ по който трѣбва прѣдмѣта се прѣподаватъ, не е въ състояние да даде на учащитѣ се необходимитѣ конкретни познания по тѣхъ толкосъ повече, че и самитѣ прѣдмети не сж още положително срѣдство за възпитанието на учащитѣ се. За да можтѣ тѣзи два важни прѣдмета да бжджтъ положително срѣдство за възпитание, и правилно обучение на ученицитѣ, необходимо е да бжджтъ прѣдшествувани отъ подготовителни разкази отъ мѣстната история и география. Завежанието на тѣзи подготовителни разкази ще улѣнжтъ въ виша стѣпенъ изучаването и правилното усвоявание на тѣзи прѣдмети, изучаването на които до сега е оставило почти сухо и отрывочно: на ученицитѣ сж се съобщавали само едни факти по нѣкога и безъ свърска. Ученикътъ не е билъ въ положение да чувствува свърска между себѣ си и исторично-географическитѣ материали, които сж още били съобщавани въ разни врѣмена: Неговото въображение ся оставали чужди тѣзи исторически картини, които се рисуватъ въ учебницитѣ; неговѣтъ умъ се е оказвалъ неспособенъ да

Съзнавамъ се, че ми се обѣщава всичкитѣ срѣдства и начини за съкратяването и прикхването на чловѣския животъ, и най много ми се обѣщава малко успѣхъ въ прѣкрятяването и прѣмахването на войната, която съставлява най голѣмата прилика съ единъ рѣдовно организиранъ спортъ. (Увеселителни ловъ на риба или на дивечъ) и пр. —

Единъ опитенъ генералъ, който се приготвява къмъ едно рѣдовно, организирано сражение, трѣбва да употреби, безъ съмнѣние, сжщитѣ технически нарѣдби на хитростта и на коварството, като единъ опитенъ ловчиский нарѣдители, който съ смѣтка нарѣжда и обучава хората, за да убиватъ, колко е възможно по много отъ едрия дивечъ. — Азъ съмъ убилъ много пкти хора въ сраженията, и мож да кажъ отъ опитността, че възбужданието, както и чувствата къмъ задоволяването и удовлетворението, слѣдъ убиванието на единъ че-

усвои идеята за развитието на чловѣческитѣ общества и личности; отъ неговата паметъ скоро сж изчезвали съобщенитѣ години, географически имена, цифрени данни и самитѣ понятия. Не е рѣдкостъ да срѣщнемъ прѣподавателъ по тѣзи прѣдмети, да ти се оплачатъ, ученицитѣ му че не изучвали прѣдмета му, както трѣбва; че не разбирали нищо отъ това, което тѣ, (прѣподавателитѣ) имъ съобщавали за идеитѣ на този или другъ вѣкъ; че ученицитѣ имъ мжчно изучавали вътрѣшния строй на народния животъ и учреждения; и че на тѣзи прѣподавателитѣ не оставяло нищо друго, освѣнъ да се ограничжтъ съ прѣподавание, едва ли не исклучително, външната, политическата страна отъ минжлата история на чловѣчеството. Това може да се види нѣкому прѣувеличено, нѣ въ него има и извѣстна доза отъ истина. Въпроса тукъ не е въ това, че у ученицитѣ въ областта на другитѣ прѣдмети се прѣдполага способностъ да усвояватъ отвлечени понятия и идеи, а въ историята не: работата се състои не въ възрастта на ученицитѣ, а въ методата на прѣподаванието. Фактъ е, че ученицитѣ сж способни да усвояватъ материали много по отвлечени, отколкото историята на войнитѣ, безсвязния синджиръ отъ факти, които често се прѣдлагатъ на ученицитѣ въ днешно врѣме, защото дѣтската душа е въспрѣмчива, нѣ тѣ не сж подготовени, за да разбиратъ идеи и учреждения. Ученикътъ е въ състояние да ти изброи сумма исторически имена и дати, които искусствено е надилъ въ своята паметъ; нѣ той не е въ състояние да си прѣдстави чуждата за него обстановка: строя на едноврѣмения животъ съ всичкитѣ негови краски, сили и движения, да се прѣнесе мисленно въ старитѣ врѣмена и народи; той не е въ състояние това да направи, защото не се е вглеждалъ въ окръжжания го животъ, нѣма съ какво да сравни минжлото на чловѣчеството, не е навикнжлъ да прави сравнения и разлики въ кржгѣтъ на историята. Този бѣденъ

ловѣкъ, сж свършено разни съ онѣзи, които хората чувствуватъ при убиванието на едно по едро животно. — Нѣ, още по малко интересно и по малко привлѣкательно, ако трѣбва да се изразимъ така, е убиванието, вслѣдствие на едно съдебно рѣшение, при което не сжществуватъ, нито нѣкой рискъ, нито нѣкоя опасност, нито едно възбуждение; ако бойното поле възбужда ужасъ, тогава смъртното наказание, бжде чрѣзъ застрѣлване, бжде чрѣзъ обѣсване, бжде чрѣзъ гилотината внушава едно неизрѣчима отвратителност! —

Слѣдва.

Настоящия брой има шестъ страници.

запасъ отъ исторически понятия и прѣд-ставления, съ които располага единъ ученикъ на 12-13 годишната си възраст, съвсѣмъ не му дава испихчена възможност да се интересува и да разбира старитѣ ассиро-вавилоняне, гърцитѣ, римлянетѣ, защото той чува пръвъ пхтъ за тѣхъ. Прѣминаването отъ конкретното, окръжающето го и частното къмъ отвлеченото, отдалеченото и общето, необходими при обучаването съ историята, така, които и по уроцитѣ съ другитѣ прѣдмети. Когато съ Аритметиката броенето се почва отъ „единицата“, извѣстна вече на всички дѣца, когато при обучаването съ грамматиката се старажтъ да наченжтъ обясненията отъ най-проститѣ и поснати на дѣцата елементи, необяснимо е защо въ историята се старажтъ да прѣнесжтъ фантазията на ученика въ епоха, колкото е възможно повече отдалечена отъ него; въ обстановка, колкото се може по чужда на неговитѣ прѣдставления. Като че на купъ, уроцитѣ по Географията едва ли не се начеватъ съ най-трудното учение за движението на земята около слънцето, за образуванието на годишнитѣ врѣмена, за морскитѣ течения за морскитѣ приливи и заливи и пр., когато много дѣца, даже и градскитѣ, не знажтъ що е рѣка протокъ и пр.

(Слѣдва.)

Хроника.

На 4 Май т. г. Плѣвенскитѣ Търговци Хр. Г. Върбенювъ и Д. Константиновъ, заминаха за Москва, едно да виджтъ коронацията на Н. Им. Величество Царь Николай II, и друго да посѣтътъ брата си Капитанъ Ев. Г. Македонски, който се намѣрва на руска служба слѣдъ това, тѣ ще идатъ въ Нижний Новгородъ. Отъ Свищовъ се упѣтиле сжщо нѣколко търговци. —

*** Въ единъ отъ миналитѣ броеве на вѣстника ни, бѣхме съобщили, че дружеството „Съгласие“ бѣ избрало една комиссия отъ интелегентни членове, за да размисли за способа и срѣдствата, съ които да може да се погаси ипотеката, която има „Съгласие“ къмъ Бъл. Народна Банка. Тая комиссия се събрала и рѣшила, че като пѣма срѣдства отъ гдѣ да се платжтъ лихвитѣ и амортизацията, да се пишало на банката да продаде зданието!! Друго рѣшение неможеше и да се отчаква. И какво може да се отчаква, когато господа инициаторитѣ на това здание, строено безъ планъ и смѣтка по прищевката на всѣки господинъ, разширявано, подигано слагано до смѣхъ, земаха си паритѣ, които бѣха ги дали съ лихва по 12 0/0 още прѣди три години, и сега не ще съмнение, че ще се зема рѣшение да се продава, отъ това лице или учрѣждение което е дало пари. Че прѣдприема се съеипва окончателно, че има да зема по правени ситуации съ стотина хиляди лева, това малко трѣбова да знаемъ!! Всѣкога едно нѣщо, което се върши необмислено излиза

глугово и вършителитѣ му ставатъ за присмѣхъ... Дружество, на което членовитѣ му се достигнали до жалката цифрица 20 души, отъ които едва ли има половината да сж си платили вносѣтъ съ години, ако и да се подвизаватъ за настоятели, прѣдсѣдатели, какво добро може да отчаква единъ градъ, едно общество за което може да се грижатъ само тогава, когато ще трѣбова да се разширява, да се правятъ башни, француски покриви, безъ обаче да има въ касата ступена пара! Горне Плѣвенското дружество „Истокъ“ благодарение пакъ на съставляющитѣ настоятелството се унищожи, защото не е платена кирията отъ като съществува читалището, смѣтка никаква не е давало никому!! Наближило е врѣме и за женското дружество „Развитие“ което казватъ, че не се знаело нито какво върши, нито е искало и давало смѣтка за събранитѣ пари. Защо прочие, у насъ, у нашитѣ по интелегентни граждани, такава индиферентностъ къмъ общитѣ дѣла? Нема само ще трѣбова да се настаняваме въ общината въ комиссията да получаваме платки, а общитѣ работи, читалищата, които едно врѣме бѣха разсадника на нашия прогресъ, трѣбова да затворимъ като непотрѣбни, като врѣдителни? Нашитѣ младежи, които не сж заразени отъ онази болѣстъ — слѣпото партизанство, и които наследватъ тѣзи съврѣменни аномалии, трѣбова да зематъ пресърдце дѣлото отъ ржцетѣ на недостойнитѣ, които освѣнъ зло не можжтъ при не друго. Гнилото трѣбова да намѣри мѣстото на боклука, а здравото, невинното, трѣбова да върви ржка подъ ржка съ всичко неопятнено за да се искара отъ този хаосъ, който ни грози къмъ вѣчно погубване.

*** Има распорѣждане отъ главната Дирекция на пошитѣ и телеграфитѣ, че маркитѣ и отворенитѣ писма отъ 2 Февруарий 1896 год. да се продаватъ до второ распорѣждане.

*** Едно отъ най необходимитѣ нѣща, за което общината заслужва да я похвалимъ, е направата на калдѣрмата за гробищата. Всѣкий вѣрваме да съзнаваше тая нужда, защото въ врѣме на дѣждъ, не бѣ проходимъ пхтъ за до гробищата. Слушаме, че и условията ако и да се вършило прѣдприятието по домашенъ рѣдъ, е износно за градътъ, защото се плащало по 40 ст. на кв. метръ. Като похваляваме това распорѣждане, не можемъ да не обърнемъ вниманието на кметството и върху калдѣрмата на главната улица къмъ горний-Плѣвенъ, която е почнала да се поврѣжда, и ако не се ремонтира тукъ тамъ, слѣдъ едно кратко врѣме ще почнемъ да газимъ сжщата оная калъ, която прѣди 2, 3 години, бѣхх принудени гражданитѣ да газятъ.

*** Градската баня и тя се поправлява вече и за това благодарностъ.

*** Прѣди нѣколко дни Свищовския Окр. Управителъ, направилъ внезапна ревизия на Сомовитскитѣ житари—на кофитѣ съ

които си мѣржтъ хранитѣ. Мѣжду многото нѣща, които намѣрилъ Окр. Управителъ, указало се, че почт. Плѣв. дружество „Нива“ препорѣчано за спасителъ на брашненния чувалъ, отъ мѣстната община, че кофата съ която мѣрило храната на тозъ брашненъ чувалъ, е била по-голяма съ 330 гр. и словомъ *триста и тридѣсетъ гр!* Какво означава това благодарение господиновици—саморасли финансиста, за кого се тѣзи 330 гр. повече, дали за полза на „Нивата“—комитета, или за брашненния чувалъ? Желали бихме да знаемъ и за другитѣ почтени търговци, кофитѣ на които тоже биле тѣжички. „Нива“ гони търговцитѣ, а сега трѣбова да гони и себя; защото справедливо ще бжде, брашненния чувалъ да гуди по една кофа на главата на такива скубачи, които така безбожно краджтъ простотията, която купува файтони на едни просеници. Право има Свирчо, гдѣто едно врѣме (кога имаше дълга ржка.) да казва че на такива—дърво и то неодѣлно.

*** Бързаеме да съобщимъ на нашитѣ читатели особено на тѣзи отъ града и околията, че онова лоше распорѣделение, което бѣше направено прѣди година и повече мѣжду градския Мироний Схдия и околийския, е отмѣнено. За на прѣдъ всѣкой жителъ на г. Плѣвенъ който ще има дѣло съ ж. на г. Плѣвенъ ще се сжди въ I-й Градскый Мироний Схдия, а който отъ околията, ще се сжди само въ II-й Околийскый Мироний схдия. Това бѣше вѣщующето желание на цѣлото градско и селско население, защото спорѣдъ прѣжнето распорѣделение бѣше цѣлъ хаосъ. За да заведе нѣкой дѣло трѣбаше да търси отвтника въ кой кварталъ, е когато у насъ въ Плѣвенъ и кварталъ, е цѣлъ скандалъ! По този начинъ има съ стотини дѣла прѣкратявани, защото криво билъ показанъ кварталъ. Това се дължи на мѣстнитѣ адвокати, които прѣди мѣсець бѣха подали заявление, за подобно распорѣделение околията отъ градътъ! и Окр. Сждъ, е намѣрилъ за справедливо и твърдѣ на мѣсто такава распорѣделение, като го уважилъ.

Нека бжджтъ сждащитѣ извѣстни, че заведенитѣ до сега дѣла, не ще се пращатъ отъ единъ на другий схдия по подсждностъ, а ще се глѣдатъ въ което сждилище е заведено дѣлото, а онѣзи за въ бждаще ще се завеждатъ градскитѣ въ Градския, а отъ околията въ Околийския.

Происшествия

Прѣзъ Априлий т. г. въ Плѣв. Окр. сж се случили слѣдующитѣ по важни происшествия.

*** Въ с. Гривица е нараненъ въ главата Петко Панчювъ, отъ което нараняване е умрѣлъ. Виновното лице е дадено въ сждъ.

*** Въ с. Блѣсничово е умрѣлъ Петко Коларя. Прѣдполага се да не е естествено смъртта, за това слѣдствието вѣрваме да открие което трѣбова да става.

* * * Въ с. Махалата се самообесилъ Цвѣтанъ Тодаровъ причинитѣ за това не сж извѣстни.

* * * Край с. Д. М. Тръстеникъ Плъв. Околия, намѣрено било тѣлото на Хр. Грозевъ отъ с. Мъртвица. Прѣдполага се да е билъ убитъ а послѣ удавенъ. Властѣта била въ диритѣ на убийцитѣ.

Изъ едно приятелско писмо отъ с. Писарово, извличаме не дотолкова добри работи на двама общински съвѣтници на Писар. Общ. Съвѣтъ, а именно: Никола Нинчовъ и Ангелъ Китовъ, които още земали участие въ рѣшаване нѣкой общински въпроси, когато биле дадени подъ сждъ, за взятка и се намѣрвало дѣлото въ рждѣтъ на прокурорството. Г. Дописникътъ се чуди, защо до сега властѣта не била земала мѣрки за отстраненето имъ когато всичко, нужно по закона било извършено. Той прѣдполага, че имали нѣкаква поддръжка въ Плъвенъ. Ние до колгото познаваме работитѣ, полагаме да не се поддръжатъ тѣзи подсждими отъ никого, и че ако не сж биле отстранени до сега, причината вѣрваме да е била многото натрупана работа на онова началство, отъ което зависи отстраненето имъ.

Г-нъ П...ко.

Притисъ.

„Моля колкото квитанций съберете глѣдайтѣ да бждатъ все отъ бегликъ за 1894-1895 год. и отъ слѣтитѣ данаци (емлякъ) за 1894 год. и колкото десѣтъ до 15 квитанций отъ Вази за дѣсѣтакъ и то за сумми по малки отъ 100 л. защото има сгруппирани съ по голѣма сумма 200-210-220 лева съ парикендѣта че да ние допусната въ сгруппирането имъ нѣкоя грѣшка защото, за една стотинка съсипва човѣка.

Вече свѣршва ревизията и благополучно до сега намѣри всичко. — Квитанций повече отъ 50 до 100 не му испращай защото и нѣма нужда, но за формалност иска по 1000 до 1200 и повече, че да му пратите 100 квит., че ако иска 100 да му пратите 10 квитанци, съ испращането квитанцитѣ, въ рапорта си кажете, че даноплатцитѣ сж биле на кѣра на работа и едва съ голѣмъ зоръ сте можали да успѣете да съберите тия квитанции, които му испращате. Съ Поздравъ Вашъ 14/III 96 г.

с. Трестеникъ.

Т. П. Алъксевъ

П. П. Тази тайна недеѣ съобщава никому и самъ събирай кватанциите, а не чрѣвъ друго.

„Сжидий“

Горѣ даваме мѣсто на онова писмо, за което въ миналия брой на вѣстника ни спомѣнувахме. Безъ да правимъ нѣкакви коментарий, оставаме на неговото началство, да сжди, дали има нѣщо да се тай въ този финансиаленъ службашенъ, за да го е страхъ толкова отъ квитанциитѣ *по голѣми отъ 200-210, л. така сжщо намѣсто да му прашатъ, ревизору 1000-1200 кв. за форма само 10-15 кв.!* Писмото

на г. Алѣксова е оглѣдало, и ние го препорѣчваме на нашитѣ читатели. — Тайната излиза на явѣ.

ОБЯВЛЕНИЯ

„Юридически прѣглѣдъ“ излиза подъ редакцията на Стефанъ С Бобчевъ.

1 Май 1896 год.

I. Унищожаване на производството (пермецията). С. С. Бобчевъ II. Тълкуванието на чл. 252 отъ Оттом. Наказ, Законъ и чл. 110 отъ устава за наказанията Д-ръ Нейовъ. III. По новия срокъ за крѣпостнитѣ актове. Мар. Д. Тихчевъ. IV. Прѣдсмъртна воля. П. В. Оджакоевъ. V. Заблѣжително явление въ американскитѣ затвори. Прѣв. Пл. Тодоровъ. VI. Сждебна практика. I. Върхов. Кассац. Сждъ — XXI. Сждѣтъ нѣма право да прибѣгва къмъ други доказателства, когато дѣлото е разрѣшено съ рѣшителна клѣтва, която се формолира само отъ странитѣ, безъ сждѣтъ да има право да се мѣси. X. Д. П. — XXII. Дифференциалнитѣ контракти даватъ ли право на искъ? — XXIII. Както по закона за задълженята и договоритѣ — чл. чл. 341, 342 и 343 — тѣй и по смисъла на чл. чл. 469, 478, 514 и 516 отъ оттом. граждански закони наемодавецътъ, по естеството на договора, и безъ да има нужда отъ особно условие, е длъженъ да обезпечи на наемателя спокойното ползувание отъ наетото нѣщо прѣвъ вичкото врѣме на договора ка наемъ. VII. Нашия печатъ по сждебно-правнитѣ въпроси. В. „Бъл. Тѣрг. Вѣстникъ“ — върху банкрутството по новия наказателенъ законъ. — В. „Плъвенски Гласъ“ — по сждебната бавност. — В. „Зорница“ върху двубойтъ. VIII. Правителственни нарѣдби, окржжни и пр. — Окржжни № № 3393 и 3721 отъ Министер. на Правосждието IX. Разни вѣсти и бѣлѣжки. Числото на адвотатитѣ и адвокатскитѣ помощници въ Българи. — Дѣятелността на мировитѣ сжди прѣвъ 1895 год. X. Нови книги и разни обявления (на корицитѣ).

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2707

Подписанный Ст. Мотавчиевъ П. Сждеб. приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на III участкѣ на основание исполнителный листъ № 2673 отъ 29 Юлий 1893 год. издаденъ отъ Окол. Плъвенский Мир. Сждия въ полза на Дано Диковъ изъ село Махлата срѣщу Вълко Геневъ и Петръ Доковъ отъ сжщото село за искъ 400 лева съгласно чл. чл. 910 и 936 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявямъ на почитаемата публика че на 15-й Май т. г. ще продавамъ на пѣр. публиченъ тѣргъ съ явно наддавание съ село Махлата слѣдоущитѣ длѣжникови недвижими имоти а именно:

- 1). 35 кила кукурузъ на кочани оцененъ по 12 лева кило а всичко 350 лева.
- 2). Една бѣчва съ вместимостъ отъ около 50 ведра, оцѣнена за 25 лева.
- 3). Друга бѣчва вехта съ сжщата вмѣстимостъ оцѣнена за 25 лева.

4). Една каца съ вмѣстимостъ отъ около 12 ведра вехта оцѣнена за 15 лева.

5). Единъ бадѣнъ виненъ съ вмѣстимостъ отъ около 15 ведра оцѣненъ за 15 лева.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Които Г. Г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явяватъ на мѣсто-продаванетоъ всѣки пристѣтственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да прѣглѣждатъ всичкитѣ книжа относящи се по продаванта.

Дѣло № 220 отъ 1896 год.

1—1 П. Сждебенъ Приставъ Ст. Мотафчиевъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2224

Подписанный, Ив. Чолаковъ, Помощ. Сждеб. Приставъ при Плъвен. Окр. Сждъ на II участкѣ на основание опредѣленieto подъ № 22 отъ 21 Январий 1895 год. издадено отъ Плъвенский Окр. Сждъ, и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство обявямъ, че отъ 6 Май, т. год. и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ тѣргъ въ канцеларията ми слѣдоущитѣ недвижими имоти, принадлежащи на покойния Димитаръ Ачковъ отъ с. Радиново а именно. —

1). Единъ дворъ въ с. Радиново около 4 дюлюма, единъ зимникъ (борделъ) на длѣжъ 6 метра на ширъ 3 метра, покритъ съ слама и прѣтъ съ едно отдѣление височина около 1 метаръ (горизонтална) и една сая въ сѣция дворъ, на длѣжъ 5 метра на ширъ 2 1/2 метра, построена съ слабъ дървенъ материалъ покрита съ слама и прѣтъ и високъ 2 метра при съсѣди: Атанасъ Ганевъ, Петръ Вѣтовъ, Петръ Митовъ, поляна и пѣтъ оцѣненъ за 400 лева. —

Продаваемиятъ имотъ не е заложенъ никому. Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Продажбата на горния имотъ ще се извърши въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ.

гр. Плъвенъ, 6 Май 1896 г.

П. Сждеб. Приставъ Ив. Чолаковъ

Дѣло № 51 отъ 1896 год.

1—3.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 181

Дирекцията на Плъвенский Окржженъ затворъ, извѣстява на почитаемата публика, че въ работилницата на затвора ся работятъ всѣкави дървени материалы, като: маси, долапи, столчета, врати, и прозорци на здания, отъ разни видове и величини, сжщо сертмета, рогозки и прочие. Които господа се нуждаятъ отъ такива то, могатъ да дойдѣтъ въ канцеларията на затвора, всѣки денъ въ работнитѣ часове за да си купятъ готови, или порѣчатъ нужнитѣ имъ предмѣти.

Цѣнитѣ имъ сж най умѣрени. —

Плъвенъ, 30 Априля 1896 година.

1—3

Директоръ: МИНКОВЪ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2145

Подписанный Ив. Чолаковъ п. Сждеб. приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на II-й участкѣ на основание исполнителный листъ № 3086 отъ 12 Октомврий 1895 год. издаденъ отъ I-й Плъвенский Миров. Сждия въ полза на Цачо Василевъ изъ с. Вълчи-Трънъ срѣщу Панталей Петковъ настойникъ на Желеско Райчовъ отъ Вълчи-трѣнъ за искъ 70 л. и 50 ст. съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявямъ на почитаемата публика че отъ 29 Априль т. год. и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ тѣргъ съ явно наддавание въ

канцеларията ми слѣдоуциѣ дѣлжникови недвижими имоти а именно:

1). Една нива въ Вълчи-трѣнското землище местността Голата могила около 5 1/2 декара при съседѣ: Василъ Райчовъ, Русанъ Иотовъ, Могилата и пѣтъ оцѣнена за 70 лева.

2). Едно лозе около 4 декара въ сѣщото землище мѣстността Долнитѣ лозя при съседѣ: Павелъ Райчовъ, Дочо Курдовъ, Трифонъ Гановъ и пѣтъ оцѣнено за 240 лева.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Които Г. Г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣтственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣгледжатъ всичкитѣ книжа относящи се по продажта. 2—3

Дѣло № 557 отъ 1892 год.

П. Сждебенъ Приставъ; Ив. Чолаковъ

Обявление

№ 2144

Подписаний Иванъ Чолаковъ П. Сждеб. приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на П-й участъкъ на основание изпълнителний листъ № 2927 отъ 27 Септемврий 189/... год. издаденъ отъ ... Плъвенский Мир. Сждия въ полза на Георги Евтимовъ отъ гр. Свищовъ срѣщу Петко Тодоровъ отъ С. Смърдехча за искъ 147 л. 50 ст. съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявямъ на почитаемата публика че отъ 28 Априль т. год. и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдоуциѣ дѣлжникови недвижими имоти а именно:

1). Една нива въ землището на с. Смърдехча около 6 декара при съседѣ: Ив. Гановъ, Ив. Илиевъ, и пѣтъ оценена за 120 лева.

2). Една нива въ сѣщото землище местността Асокийската могила около 4 декара при съседѣ Кара Киро Мотанчовъ, Кара Копо и отъ двѣ страни пѣтъ оцѣнена за 100 лева

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Които Г. Г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣтственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣгледжатъ всичкитѣ книжа относящи се по продажта

Дѣло № 405 отъ 1891 год.

2—3 П. Сждебенъ Приставъ: Ив. Чолаковъ

Обявление

№ 1657

Подписаний Иванъ Чолаковъ Сжд. Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на П-й участъкъ на основание изпълнителний листъ № 1693 издаденъ на 28-й Мартъ 1894 г. отъ Плъвенский Окол. Мир. Сждия въ полза на Ненчо П. Палазовъ отъ гр. Плъвенъ противъ Петчо Пановъ отъ с. Тученица за искъ 93 лева и 5 лева 50 ст. сждебни разности и съгласно чл. чл. 6004-1033 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ съ настоящето си обявямъ на почитаемата публика че отъ 25 Априль т. г. и до 31 денъ тази год. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдоуциѣ принадлежащи на длѣжника недвижими имоти, а именно:

1) Една нива въ тученишкото землище въ мѣстността Върба около 30 декара при съседѣ: Банчо Георгиевъ, Дако Стойковъ и пѣтъ оценена за 400 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Които Г-да желаятъ да купятъ горнитѣ имоти да се явятъ въ канцеларията

ми. Продавѣта ще почне отъ 9 часѣтъ прѣдъ обѣдъ и ще трае до 6 часѣтъ вѣчерѣта. —

гр. Плъвенъ, 15 Априлий 1896 год.

П. Сждебенъ Приставъ ИВ. ЧОЛАКОВЪ

дѣло № 103 отъ 1894 г. 3—3

Обявление

№ 1656

Подписаний Ив. Чолаковъ Сжд. Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на П-й участъкъ на основание изпълнителний листъ № 4411 издаденъ на 7 Октомврий 1894 г. отъ Плъвенский Окол. Мир. Сждия въ полза на Ненчо Палазовъ отъ гр. Плъвенъ противъ Петъръ Мариновъ отъ с. Радишово за искъ 163 лева и сждебни разности и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ съ настоящето си обявямъ на почитаемата публика че отъ 25 Априлий т. год. и до 31 денъ тази год. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдоуциѣ принадлежащи на длѣжника недвижими имоти, а именно:

1). 3/4 Части отъ дворѣтъ находящъ се въ с. Радишово отъ около 3 декара при съседѣ: Лачо Петровъ, Петръ Ангеловъ и отъ двѣ страни пѣтъ оцѣненъ за 150 лева.

2). Една нива въ сѣщото землище въ мѣстността Лѣсовецъ около 4 декара при съседѣ: Кудо Петровъ Дацо Ивановъ и пѣтъ оцѣнена за 80 лева.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому. Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желаящитѣ да купятъ продаваемиятъ се имотъ могатъ да се явяватъ всѣки присѣтственъ денъ и работни часове да наддаватъ и разгледжатъ книжата по продажта. —

гр. Плъвенъ, Априлий 15 1895 год.

П. Сждебенъ Приставъ ИВ. ЧОЛАКОВЪ

дѣло № 509 отъ 94 г. 3—3.

Обявление

№ 1983

Подписаний Иванъ Чолаковъ П. Сждеб. приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на П-й участъкъ на основание изпълнителний листъ № 221 отъ 5 Февруарий 1895 год. издаденъ отъ Плъвенский мир. Сждия въ полза на Вато Петровъ изъ гр. Плъвенъ срѣщу Димитаръ Петканинъ отъ С. Бохотъ за искъ 100 лева съгласно чл. чл. 1004 1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявямъ на почитаемата публика че отъ 30 Априль т. г. и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдоуциѣ дѣлжникови недвижими имоти

1) Едно лозе въ радишовското землище мѣстността „Майтана“ около 2 декара при саседи Иванчо Нейковъ Дико Дамяновъ Вълчо Димчовъ, Динко Вълковъ и пѣтъ оцѣнено за 120 л.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому. Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ, които Г-да желаятъ да купятъ горнитѣ имотъ да се явятъ въ канцеларията ми. Продавѣта ще почне отъ 9 часѣтъ прѣдъ обѣдъ и ще трае до 6 часѣтъ вечерѣта. Дѣло № 51 отъ 1891 год.

Сждебенъ Приставъ ИВ. ЧОЛАКОВЪ. 2—3

Обявление

№ 1279

Подписаний Ив. Чолаковъ П. Сжд. Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на П-й участъкъ на основание изпълнителний листъ № 1405 издаденъ на 24 Априль 1892 год. отъ Плъвенский град. Мир. Сждия въ полза на Братия

Хинкови отъ гр. Плъвенъ противъ Хесанъ Чаушъ отъ гр. Плъвенъ за искъ 454 лева 60 ст. и 32 лева 50 ст. сждебни разности и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ тѣ настоящето си обявямъ на почитаемата публика че отъ 1 Май т. год. до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдоуциѣ принадлежащи на длѣжника недвижими имоти, а именно:

1) Една Нива въ Плъвенското землище въ мѣстността „бъчвата“ около 12 дѣкара при съседѣ Ангелъ Карагуйчинина Хаджи Ходжа Върбицалъ Реджебъ и урва оцѣнена за 120 лева.

2) Една Нива въ сѣщото землище и мѣстността около 6 декара при съседѣ Симеонъ Лазаровъ Никола Заптията Димитаръ Вълчичинина и Али Санджактореолу оцѣнена за 60 лева.

3) Едно Лозе въ сѣщото землище и мѣстността около 3 декара при съседѣ: Ив. Комната Габровица Петмезъ Хасановъ, и Неда Ловчалйката оцѣнено за 100 лева

4) Една Нива въ сѣщото землище въ мѣстността „дюлюмуза“ около 6 декара при съседѣ: Петаръ Мецовъ Попъ Нишмановъ оцѣнена за 67 лева.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому. Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Които Г-да желаятъ да купятъ горнитѣ имоти да се явяватъ въ канцеларията ми продажта ще почне отъ 9 часѣтъ прѣдъ обѣдъ и ще трае до 5 часа вѣчерѣта. гр. Плъвенъ, 1 Май 96 г.

Сждебенъ Приставъ: ИВ. ЧОЛАКОВЪ

дѣло № 215 отъ 94 год. 2—3

Обявление

№ 2303

Подписаний Иванъ Чолаковъ п. Сждеб. приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на П-й участъкъ на основание изпълнителний листъ № 1914 отъ 26 Юлий 1895 год. издаденъ отъ П-й Плъвенский Мир. Сждия въ полза на Петко Дановъ изъ с. Згальовецъ срѣщу Минчо Илиевъ отъ с. Згальовицъ за искъ 155 л. съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявямъ на почитаемата публика че отъ 12 Май т. г. и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдоуциѣ дѣлжникови недвижими имоти а именно:

1). Едно лозе въ Згальовското землище местността старитѣ лозя около 3 декара при съседѣ: Мони Дяковъ, Илия Геновъ и Данчо Стояновъ оцѣнено за 180 лева.

2). Една нива въ Згальовското землище мѣстността Пороиника около 7 декара при съседѣ: Вълчо Мариновъ, Георги Миновъ Къте Начовъ Пелешатский пѣтъ оцѣнена за 130 л.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому. Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Които Г. Г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣтственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣгледжатъ всичкитѣ книжа относящи се по продажта.

дѣло № 327 отъ 1895 год.

1—3 п. Сждебенъ Приставъ: Ив. Чолаковъ.